

Hvordan et barn kan påvirkes av å erfare flere brudd/plasseringer

Barn som får nytt liv og nye foreldre her i Norge har som oftest en erfaring med seg som innebærer at de har opplevd mange brudd til nære omsorgspersoner. En felleserfaring som disse barna har erfart er at biologisk familie ikke kan ta vare på dem. Flere har også opplevd å være i ulike fosterhjem eller barnehjem. Dette har selvsagt innvirkning på hvilken tillit de har til sine omsorgspersoner, og at det kan ta tid før et lite barn våger å knytte seg til sin nye mamma og pappa,- for hva om det ikke holder denne gangen heller? Følgene lille historie er fritt oversatt fra boken "Demystifying the dream in order to live the reality better" av Johanne Lemieux og er ment til å være til ettertanke for oss som så inderlig vel vet at "denne gangen skal forholdet vare for evig". Og kanskje kan bli utålmodige eller undres hvorfor tilknytning tar tid...

Forestill deg at du er på fottur i Nepal. Guiden din, som har ansvar for å hjelpe deg og støtte deg slik at du kan forsere dette farlige fjellområdet, med dype daler og kronglete stier, forlanger at du skal krysse en falleferdig hengebro. Men i det du skal krysse over skjer det du fryktet; den raser sammen og du havner småskadet og forslått i dalen under deg!

Du kravler deg opp og kommer deg på beina igjen, forslått, men i stand til å fortsette turen. Etter en stund kommer dere til nok en bro. Den ser like forkommen ut som den forrige, og denne gangen vil du ikke krysse den, tross guidens forsikringer om at det er absolutt trygt. Etter mange overtalelse og forsikringer går du ut på broa og ganske riktig; det samme gjentar seg, broa raser sammen og du blir om mulig enda mer kvestet i fallet.

Dette gjentar seg utrolig nok også en tredje

gang, så når dere står foran den fjerde broa nekter du plent. Ikke tale om at du vil krysse en gang til! Men guiden gir seg ikke, dette er faktisk eneste mulighet for dere til å komme i sikkerhet til basecamp. Broene bak dere er rast sammen og det er absolutt ingen annen utvei. Selvsagt er du nå meget skeptisk. Skal du nok en gang legge livet ditt i hendene på en guide som har tatt feil så mange ganger før? Selvfølgelig ikke. Denne gangen vil du i alle fall gjøre alt som står i din makt for å forsikre deg om at denne broa holder.

Nervøs trekker og drar du i repene, kaster steiner på den, alt for å sjekke om broen ser ut til å tåle belastningene. Dersom broa mister deler i denne utprøvingen blir du ikke akkurat oppmuntret. Derimot; hvis broa ser ut til å tåle belastningen, at den virker trygg og solid tross dine forsøk på å svekke den; kan du få tillit og bli tilstrekkelig beroliget til at du samler mot nok til krysse den, tross dine tidligere dårlige erfaringer.

Barnets erfaringer før adopsjonen med å bli forlatt, forsømt og sviktet er barnets ”fottur” som ikke har fungert. Omsorgspersonene er broer for deres barn. Broer som må ha kjærlighet, tålmodighet, trygghet, fleksibilitet fra voksne omsorgspersoner som også viser seg solide” nok til å tåle barnets strategier for å se.” Holder det denne gangen, kan jeg ta sjansen på å krysse over?”

